

РЕШЕНИЕ

№ 10247

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11614** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание постъпила на 11.11.2024 г. жалба от Министъра на вътрешните работи, депозирана чрез пълномощника му гл. юрисконсулт В. Т., срещу Решение № ППН-01-1025/23 от 28.10.2024 г. на КЗЛД, с което жалба рег. №ППН-01-1025 от 21.11.2023 г., подадена от Я. Л. Н., е обявена за основателна за извършено нарушение на чл.15, §1, б. а, б.в и б. г. от Регламент /ЕС/ 2016/679 – нарушаване правото на достъп до информация и на основание чл.58, §2, б.в от Регламент /ЕС/ 2016/679 му е разпоредено да предостави на Я. Л. Н. информацията по чл.15, §1, б.а, б.в и б.г от Регламент /ЕС/ 2016/679 в едномесечен срок, считано от датата на влизане в сила на решението. Решението на КЗЛД е оспорено в цялост, като постановено при противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Твърди се, че същото е и немотивирано. Сочи се, че противно на приетото в процесното решение на КЗЛД, е предоставена информация по чл.15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 и е изпълнено искането на Н. за предоставяне на информация относно сроковете за обработване. Соци се също, че е изпълнено и искането на Н. за предоставяне на информация относно получателите на лични данни. Излага се, че за да получи исканата информация Я. Л. Н. е следвало да попълни заявление, с което да поиска от КАТ при СДВР да му бъде издадено удостоверение за наложените му наказания като водач, за което е следвало да заплати такса, определена съгласно Тарифа №4 за таксите. Оспорва се приетото от КЗЛД в

процесното решение, като според жалбоподателя Н. иска да заобиколи разписаният нормативен ред за получаване на информацията относно наложените му наказания по ЗДвП. Счита, че този специален ред за предоставяне на информация, съдържаща и лични данни, се дерогира общия ред за достъп до лични данни. По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение на КЗЛД и произнасяне по съществуващото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. Г., в представени писмени бележки оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Заинтересованата страна – Я. Л. Н., не е изразил становище по делото.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в приложената в заверено копие образуваната пред КЗЛД преписка.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано на основание постъпила жалба рег. №ППН-01-1025/21.11.2023 г., подадена от Я. Л. Н. срещу Министъра на вътрешните работи. В жалбата е посочено, че със заявление № 812105-17/01.09.2023 г. Н. е поискал информацията относно личните данни, които се обработват в Министерство на вътрешните работи.

По това искане е издадено решение с рег. №328605-153/13.10.2023 г. по описа на Главна дирекция „Национална полиция“, с което му е предоставен достъп до обработваните негови лични данни, свързани с противодействие на престъпността, опазване на обществения ред, водени наказателни производства и извършване на полицейска регистрация. В обстоятелствената част на решението отразено, че за Я. Н. се обработват различни категории лични данни, както за всяко физическо лице български гражданин - данни за ЕГН, месторождение, постоянен и настоящ адрес, данни за издадени лични документи, граничен контрол и други. Предоставянето на достъп до същите е свързано с издаване на удостоверителен документ и плащане на държавна такса.

С писмо изх. № ППН-01-1025(2023)#2/24.01.2024 г. КЗЛД е уведомила Министъра на вътрешните работи за постъпилата жалба и е изисквала становище по случая.

В становище с рег. №812100-6409/2/03.04.2024г. от Министъра на вътрешните работи относно образуваното административно производство по жалбата в КЗЛД се сочи, че съгласно чл.31, ал.2, т.1 и ал.4 от Глава четвърта на Наредба № I-157 от 01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина (Обн. ДВ, бр. 97 от 15 октомври 2002 г.), изменена и допълнена ДВ, бр. 75 от 10 септември 2021 г.) срещу заплащане на такса в размер, определен от Министерския съвет, се предоставя информация от звено „Пътна полиция“ при СДВР или ОД на МВР по постоянен адрес на водача. Наредбата е издадена на основание чл.159 от Закона за движението по пътищата. Таксата, която трябва да бъде заплатена, е определена от чл.28, ал.1, т.1 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси, която е в размер на 5 (пет) лева. В тази връзка счита, че за получаване на исканата информация Я. Л. Н. следва да

попълни заявление - Приложение № 4, с което да поиска от КАТ при СДВР да му бъде издадено удостоверение за наказания като водач.

Със Заповед №812з-1111/08.10.2019 г. Министъра на вътрешните работи е оправомощил длъжностни лица да разглеждат и да се произнасят по постъпили искания във връзка с обработването на личните данни, вкл. по т.1.1. директора и заместник-директорите на Главна дирекция „Национална полиция“.

Със Заповед №812з-1110/08.10.2019 г. са утвърдени вътрешни правила за организацията на работа в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР.

Съгласно протокол №27/03.07.2024г. Комисията е взела решение, като е обявила жалбата за допустима, конституирала е като страни в административното производство - жалбоподателя Я. Л. Н., и ответна страна – Министъра на вътрешните работи и е насрочила жалбата за разглеждане по същество в открито заседание на 16.10.2024 г., за която дата страните са уведомени.

От Министъра на вътрешните работи с рег. №812100-15238/16.08.2024 г. е изразено становище за неоснователност на жалбата.

Видно от протокол №40/16.10.2024 г., жалбата е разгледана в открито заседание, за което са били призовани страните. В хода на откритото заседание е предложен проект за решение, с което Комисията обявява жалбата за основателна и на основание чл.58, §2, б. „в“ за нарушение на чл.15, § 1, букви „а“, „в“ и „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администратора да предостави исканата информация. Срокът за изпълнение на издаденото разпореждане е едномесечен от влизане на решението в сила. Проектът е приет единодушно от членовете на КЗЛД.

На основание чл.10, ал.1 от Закона за личните данни, вр. чл.57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679, на 28.10.2024 г. КЗЛД, след като обсъдила становищата на страните в контекста на събраните по преписката доказателства, е постановила оспореното в настоящото производство решение. В мотивите на същото е прието, че Министъра на вътрешните работи (явяващ се администратор на лични данни предвид разпоредбата на чл.29, ал.1 от Закона за МВР) обработва информация за Я. Л. Н., която попада в приложното поле на понятието „лични данни“, тъй като става въпрос за „информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“. Безспорно действията по събирането, структурирането, организирането, съхранението и извличането чрез автоматични средства имат характера на обработване на лични данни, тъй като тези действия са предвидени като едни от възможните, които когато се извършват по отношение на личните данни водят до тяхното обработване. В този смисъл министърът е адресат на задълженията, които са установени в Регламент 2016/679 за лицата, които обработват лични данни. В качеството му на администратор е редовно сезиран с искане по чл.15, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 за предоставяне на информация в обхват посочен от Я. Л. Н. - чл. 15, § 1, а), б), в) и г) от Регламент (ЕС) 2016/679 - целите на обработването; съответните категории лични данни; получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити лични данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок. Освен с искане за информация по чл.15, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът е сезиран и с искане за получаване на информация и на достъп до лични данни по чл.55, ал.1 от Закона за защита на личните данни. В

хипотеза, при която е налице основание за ограничаване на правата на субектите на данни (пълно или частично), т.е. предвидено е в закон (специална разпоредба) в съответствие с чл.23, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 администратора може да откаже да предостави съответния достъп (пълно или частично). В разглежданият случай няма предвидена такава законодателна мярка в насока ограничаване правото на информация по чл. 15, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. В този смисъл администраторът на лични данни е следвало да предостави искания достъп до информация на жалбоподателя при спазване на правилата на чл.12, §1 от Регламента, която разпоредба вменява като задължение на администратора да предприеме мерки за предоставяне на информация, в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, която да позволява на съответното физическо лице да се запознае с информацията, която има отношение към обработката на негови лични данни съобразно принципа на прозрачността - чл. 5, § 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679.

По изложените съображения е изведен извод, че администраторът е нарушил правото на достъп на Я. Л. Н. до информация, като не е предоставил пълна информация за обстоятелствата, свързани с обработката на негови лични данни по чл.15, §1, букви а) - целите на обработването на личните данни: за целите на административно-наказателна дейност: издадени в съответен период 1 бр. електронен фиш, 5 наказателни постановления например, в) - получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити лични данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации и г) - предвиденият срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите използвани за определянето на този срок от Регламент (ЕС) 2016/679 в нормативно установеният срок от един месец, считано от датата на получаване на молбата - 01.09.2023 г.

В този смисъл КЗЛД е приела, че жалбата е основателна и предвид утежняващите и смекчаващите обстоятелства, спрямо администратора на лични данни следва да бъде приложена мярката по чл.58, § 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2016/679 и на същия да се разпорежи да предостави на Я. Л. Н. информацията по чл.15, § 1, букви а), в) и г) от Регламент (ЕС) 2016/679. Определен е срок за изпълнение на разпореждането 1 (един) месец, считано от датата на влизане в сила на решението.

Оспореният акт е получен от оспорващия на 29.10.2024 г., а жалбата е постъпила в съда на 11.11.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законовопредвидения в чл.38, ал.8 ЗЗЛД 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

При така извършената преценка съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените ѝ правомощия. Правомощията на комисията произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД. При сезиране по чл.38, ал.1 ЗЗЛД, се стартира производство пред КЗЛД, чиито резултати се обективират в решението по чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Компетентен да се произнесе по процедурата административен орган е КЗЛД – „независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон”. На основание чл.9, ал.3 и ал.4 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ при проведено открито заседание. Видно от протокол № 40/16.10.2024 г. на проведеното заседание – открито по своя характер, са присъствали трима членове на Комисията плюс председателя. Последните са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство. Предвид това, съдът счита, че актът е издаден от компетентен орган и не е налице отменително основание по чл.146, т.1 АПК.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, както и подписите на лицата, участвали в гласуването. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на Я. Н. е приета за основателна. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите на оспорващия за липса на достатъчно мотиви. От изложеното от КЗЛД става ясно защо жалбата е приета за основателна и какво е крайното решение по случая. При това не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1, вр. чл.146, т.2 АПК.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена на 21.11.2023 г. - в предвидения в чл.38, ал.1 ЗЗЛД срок от узнаване за нарушението, което е станало с постановяване на решението от 13.10.2023 г. Разгледана е по същество в открито заседание и е прието единодушно от присъствалите членове на административния орган. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Спазено е и изискването КЗЛД да събира доказателства, да изисква допълнително информация, както и да извършва други действия в производството по раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК. На страните в производството е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществува на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството, редовно уведомени за откритите заседания пред КЗЛД, не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите на процеса - принципите

истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Според настоящата съдебна инстанция процесното решение е издадено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, при което наведените в противен смисъл доводи от жалбоподателя се явяват неоснователни.

Видно от материалите по делото е, че се касае за спор за нарушено право по глава III от Регламент (ЕС) 2016/679 - чл.15, право на достъп до информация, поради което правилно Комисията за защита на личните данни е приложила правилата на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 случаи, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Въз основа на събраните по преписката доказателства правилно Комисията за защита на личните данни е квалифицирала нарушението като такова по чл.15, § 1, букви а), в) и г) от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съгласно този текст от Регламента субектът на данните има право да получи

от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация – а) целите на обработването; б) съответните категории лични данни; в) получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити лични данни, по - специално получателите в трети държави или международни организации и г) когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок.

При разглеждане и произнасяне по молбата администраторът на личните данни смесва понятията „лични данни“ и „информация“ (информацията, която е свързана с обработката на личните данни сама по себе си не съставлява лични данни) и не предоставя искания достъп до информация.

Този извод се извежда от обстоятелството, че с решението по заявлението за достъп администраторът на личните данни предоставя по Регламент (ЕС) 2016/679 единствено неизчерпателно посочване на целите, за които се обработват посочените от администратора на категории лични данни.

Съдържанието на цялостното решение е ориентирано към заявлението на Я. Л. Н. в частта, с която се иска достъп по глава 8 от Закона за защита на личните данни.

Неоснователни и несъответни на закона са твърденията на администратора на личните данни, че наличието на друг предвиден в нормативен акт ред за получаване на информация за дисциплината на водача е основание тази информация да не бъде предоставена.

В действителност в чл.31, ал.2, т.1 от Наредба № 1-157 от 1 октомври 2022 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина се предвижда възможността водачите на МПС са получат информация за собствените им данни срещу заплащане на такса и въз основа на подадено от тях заявление съгласно приложение № 7 - удостоверение за правата и наложените наказания като водач на МПС, но цитираната разпоредба не регламентира право, което да е тъждествено с правото на информация по чл.15, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Дори да се приеме противното, следва да бъде отчетено обстоятелството, че законопредвидено в чл. 23 от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл. 37а от Закона за защита на личните данни е всяко ограничение на правата на субектите на данни става при наличието на определени условия и предпоставки. В хипотеза, при която е налице основание за ограничаване на правата на субектите на данни (пълно или частично), т.е. предвидено е в закон (специална разпоредба) в съответствие с чл. 23, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 администратора може да откаже да предостави съответния достъп (пълно или частично). В разглежданият случай няма предвидена такава законодателна мярка в насока ограничаване правото на информация на жалбоподателя по чл.15, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно чл.42, ал.3 от ЗЗЛД когато компетентните органи по ал.1 обработват лични данни за цели, различни от тези по ал.1 (за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за

обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване) както и в случаите по ал.2, се прилагат Регламент (ЕС) 2016/679 и съответните разпоредби от този закон, които въвеждат мерки за неговото прилагане. В този смисъл, изложените от жалбоподателя в административното производство факти и обстоятелства не са относими към предмета на спора, тъй като се отнасят до заявлението на Я. Н. в частта, в която се иска достъп по глава 8 от Закона за защита на личните данни, която част не е предмет на разглеждане от Комисията. Заявлението, което се разглежда, е в частта, която касае заявен достъп по глава III от Регламента.

Както се следва и от съображение 73 на Регламент, "Ограничения относно специални принципи и относно правото на информация, достъп до, и коригиране или изтриване на лични данни, правото на преносимост на данните, правото на оспорване на решения, основани на профилиране, както и уведомяването на субекта на данни за нарушение на сигурността на личните данни и определени свързани с това задължения на администраторите, могат да бъдат налагани от правото на Съюза или от правото на държава членка, доколкото това е необходимо и пропорционално в едно демократично общество с оглед защитата на обществената сигурност, включително защитата на човешкия живот, особено при природни или предизвикани от човека бедствия, предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително защитата срещу заплахи пред обществената сигурност и тяхното предотвратяване, или нарушения на етичните кодекси при регламентирани професии, други важни цели от общ обществен интерес на Съюза или на държава членка, и по-специално важен икономически или финансов интерес на Съюза или на държава членка, поддържането на публичен регистър поради причини от широк обществен интерес, по-нататъшното обработване на архивирани лични данни с цел предоставяне на конкретна информация, свързана с политическото поведение по време на бивши режими в тоталитарни държави или защитата на субекта на данни или на правата и свободите на други лица, включително социалната защита, общественото здраве и хуманитарните цели. Тези ограничения следва да бъдат в съответствие с изискванията, определени в Хартата и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи".

Предвид, че описаното в решението на Комисията за защита на личните данни нарушение е от категорията на тези, които се отнасят до защитата на личните данни и че същото е доказано, настоящият съдебен състав намира, че решението на Комисията за защита на личните данни е постановено съобразно материалноправните разпоредби.

Според чл.38 ал.3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на

решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Поради това всяко решение на комисията следва да бъде мотивирано с конкретни съображения, обосноваващи предпочетената от административния орган алтернатива. В случая това е направено. Комисията е възприела, че доколкото нарушението може да бъде отстранено с издаването на разпореждане по чл.58 § 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2016/679, с което да се разпорежи на администратора на лични данни да предостави на Я. Л. Н. информацията по чл.15, § 1, букви а), в) и г) от Регламент (ЕС) 2016/679, с което несъответствието с правилата на Регламента ще бъде отстранено, съответно посочената мярка се явява подходяща за справяне с нарушението. Настоящият съдебен състав напълно възприема тези изводи на КЗЛД.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода от спора и съгласно чл.143, ал.3 АПК основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът е представляван от юрисконсулт, при което и с оглед фактическата и правна сложност на спора и обема на извършената работа, съдът намира, че на КЗЛД се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определен съобразно предпоставките по чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, която сума МВР следва да бъде осъдено да заплати.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министъра на вътрешните работи против Решение № ППН-01-1025/23 от 28.10.2024 г. на КЗЛД.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Комисия за защита на личните данни деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: